

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Obec Hvozdná**, se sídlem Hvozdná 210, zast. Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 36, Mohelnice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2013, č. j. 25378/13/5000-24700-710142,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně (dále jen „správce daně“) ze dne 8. 10. 2012, č. j. 352492/12/303982704090. Správce daně platebním výměrem č. 124/2012 ze dne 8. 10. 2012 vyměřil žalobci penále za porušení rozpočtové kázně za období od 1. 9. 2009 do 16. 3. 2012 ve výši 54 065 Kč.

II. Obsah žaloby

Žalobce předně namítal, že vyměřené penále je v rozporu s dobrými mravy, neboť sám odvod daně bylo částečně prominut, tj. z částky 58 259 Kč bylo prominuto 41 630 Kč a žalobci zbylo uhradit částku 16 629 Kč. Odvolací orgán tedy shledal zřetele hodné důvody k tomu, aby odvod zmírnil. V posuzovaném případě se však zůstala beze změny povinnost platit penále. Pro žalobce se tudíž příliš nezměnilo, neboť namísto odvodu byl de facto povinen hradit penále v obdobné výši. Takový postup je ve své podstatě absurdní, byť formálně správný. V posuzovaném případě by tak uložené penále mnohonásobně převýšilo uložený odvod, což je proti smyslu a účelu dotačních pravidel i rozumného správního uvážení. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu se sice jedná o samostatné povinnosti, avšak nelze nepřihlížet ke specifickým jednotlivých případů. Vždy je tak nutno posuzovat nejenom procesní správnost a formální zákonnost, ale také základní principy spravedlnosti, které jsou nadřazeny formalistickému výkladu.

Žalobce dále namítal, že i kdyby nebyl odvod prominut, výše penále je v rozporu s dobrými mravy, neboť tvoří v podstatě 100 % poskytnuté dotace. Penalizace (smluvní pokuta) v tomto rozsahu byla již mnohokrát v minulosti judikována soudy vyšších stupňů jako rozporná s dobrými mravy. Na tom nic nemění ani skutečnost, že byla formálně vyměřena správně.

III. Vyjádření žalovaného

Žalobci byla na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace Ministerstvem vnitra ČR poskytnuta dotace na projekt „Typový projekt-CzechPOINT-kontaktní místo (Upgrade)“ ve výši 58 259 Kč. Dne 9. 2. 2012 byla u žalobce zahájena daňová kontrola skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně. Kontrola byla ukončena dne 14. 3. 2012 projednáním zprávy o daňové kontrole. Na jejím základě pak byl žalobci platebním výměrem ze dne 19. 3. 2012, č. j. 95002/1/303982704090 vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 58 259 Kč. Platební výměr byl potvrzen rozhodnutím Finančního ředitelství ze dne 27. 9. 2012, č. j. 13981/12-1700-710142. Dne 8. 10. 2012 vydal správce daně platební výměr na penále za porušení rozpočtové kázně od 1. 9. 2009 do 16. 3. 2012 ve výši 54 065 Kč. Ten byl následně potvrzen žalobou napadeným rozhodnutím.

Žalovaný dále uvedl, že k prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně je dle § 44 a odst. 10 zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) ve spojení s § 259 zák. č. 280/2009 sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“)

oprávněno Generální finanční ředitelství, které však v rámci tohoto postupu není odvolacím orgánem. Finanční ředitelství, které tehdy bylo v pozici odvolacího orgánu, a rozhodovalo o odvolání proti platebnímu výměru za odvod za porušení rozpočtové kázně, neshledalo žádné pochybení a platební výměr potvrdilo. Po vydání potvrzujícího rozhodnutí vydal správce daně platební výměr na penále za období od porušení rozpočtové kázně, tj. od 1. 9. 2009 do doby uhrazení odvodu na účet správce dne 16. 3. 2012. Penále bylo vyměřeno za období 928 dnů ve výši jedné promile z odvodu. Správce daně tedy postupoval zcela v souladu s ust. § 44 a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech. Uložení odvodu za porušení kázně a penále spolu souvisí, ale ukládání každé z těchto povinností se děje samostatným rozhodnutím, proti kterému je nutno se bránit samostatně (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 4/2012-30). Prominutí odvodu nebo jeho části pak neznamená, že k porušení rozpočtové kázně nedošlo nebo došlo v menší míře, než bylo stanoveno. Správce daně ani žalovaný proto nemohli zohlednit, že část odvodu byla prominuta, neboť povinnost uhradit penále plyne přímo ze zákona a je vázána na prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Domnívá-li se žalobce, že i v případě předepsaného penále jsou dány důvody zřetele hodné, může podat žádost o jeho prominutí dle § 44 a odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech. Není ani případný odkaz na judikaturu soudů ohledně smluvně zakotvené penalizace mezi stranami občanskoprávního vztahu. Vyměřené penále přitom není smluvně zakotvená sankce, ale plyne přímo ze zákona. Rovněž nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že vyměřené penále je v rozporu s dobrými mravy.

IV. Replika žalobce

Žalobce především uvedl, že aplikace práva by měla být vždy podřazena vyšším hodnotám, než je pouhý formalistický výklad zákona, který už při zběžném pohledu a úvaze postrádá logiky a smyslu. Je otázkou, zda posuzovaná výše penalizace diametrálně odlišná od výše odvodu je z hlediska přístupu a výkladu v souladu se zákonnou úpravou. Princip dobrých mravů není kategorií soukromého práva, ale práva obecně a nelze proto tvrdit ani uvažovat, že v oblasti práva veřejného dobré mravy neplatí. Podobný výrok nemůže mít soudní ochranu, neboť by znamenal porušení práva na spravedlivý soudní proces a rovný přístup.

V. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a násl. s.ř.s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex off), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V posuzovaném případě byla žalobci na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace Ministerstvem vnitra ČR poskytnuta dotace na projekt „Typový projekt-CzechPOINT-kontaktní místo (Upgrade)“ ve výši 58 259 Kč. Dne 9. 2. 2012 u něj byla zahájena daňová kontrola skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně. Kontrola byla ukončena dne 14. 3. 2012 projednáním zprávy o daňové kontrole. Na základě jejího výsledku byl žalobci platebním výměrem ze dne

19. 3. 2012, č. j. 95002/1/303982704090 vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 58 259 Kč. Platební výměr byl potvrzen rozhodnutím Finančního ředitelství ze dne 27. 9. 2012, č. j. 13981/12-1700-710142. Dne 8. 10. 2012 vydal správce daně platební výměr na penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 54 065 Kč, a to za období od porušení rozpočtové kázně, tj. od 1. 9. 2009 do doby uhrazení odvodu na účet správce daně dne 16. 3. 2012. Penále bylo vyměřeno za období 928 dnů ve výši jedné promile z odvodu. Tato skutková zjištění nejsou mezi účastníky sporná. Rovněž není sporné to, že odvod za porušení rozpočtové kázně byl částečně prominut, tj. z částky 58 259 Kč bylo prominuto 41 630 Kč a žalobci zbylo uhradit částku 16 629 Kč. Správce daně postupoval dle § 44 a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech, podle něhož *za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle [odstavce 4 písm. b\)](#) a [c\)](#) je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny nebo nevyplaceny postupem podle [odstavce 5 písm. b\)](#). Příjemce penále je stejný jako příjemce odvodu s výjimkou případů, kdy příjemcem odvodu je Národní fond. V těchto případech je příjemcem penále státní rozpočet [[§ 6 odst. 1 písm. n\)](#)]. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 500 Kč, se nevyměří. Žalobce ani nezpochybnil způsob výpočtu penále, co do částky odvodu, z níž se penále počítá, případně počtu dnů, za něž penále vzniklo. Správce daně tedy při způsobu výpočtu penále plně vycházel ze zákonné úpravy. Dle názoru soudu nelze v posuzované věci aplikovat judikaturu soudů ve věcech smluvní pokuty sjednané mezi dlužníkem a věřitelem. K žalobcem namítanému rozporu s dobrými mravy soud uvádí, že rozpor s dobrými mravy není na místě, neboť rozpor s dobrými mravy je právní kategorií náležející do práva soukromého (občanskoprávního), nikoliv však práva veřejného (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 14/2003-45). Dle názoru soudu však penále ve výši jedné promile denně, tj. jedné desetiny procenta, nelze považovat za nepřiměřeně vysoké, které by eventuálně nepožívalo soudní ochrany. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce může využít institut prominutí penále zakotvený v ust. § 44 a odst. 11 zákona o rozpočtových pravidlech.*

VI. Závěr a náklady řízení

S ohledem na vše shora uvedené krajský soud závěrem uvádí, že shora uvedené žalobní námítky neshledal důvodné. Proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, žádné náklady spojené s tímto řízením, jdoucí nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. 10. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu